

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД
«ДНІПРОВСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

Кафедра туристичного та готельно-ресторанного бізнесу

На правах рукопису

ТАТАРКО ДАР'Я РОМАНІВНА

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Спеціальність 242 Туризм
(код) (назва спеціальності)

Освітня програма Туризм
(назва)

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня бакалавра

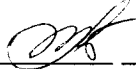
Науковий керівник:
Торяник Володимир Миколайович,
доктор політичних наук, професор

РЕКОМЕНДОВАНО ДО ЗАХИСТУ

Протокол засідання кафедри

№ 9 від 14.06

Завідувач кафедри

 Тетяна Павлишко
(підпис) (І'мя, ПРІЗВИЩЕ)

Дніпро, 2022

АНОТАЦІЯ

Татарко Д.Р. Актуальні питання міжнародно-правового регулювання туристичної діяльності: 100 с., 4 рис., 4 табл., 60 джерела літератури.

Дипломна робота на здобуття першого освітнього рівня «бакалавр з туризму». – Дніпровський гуманітарний університет, Дніпро, 2022.

Досліджено сутність міжнародно-правового регулювання туристичної діяльності в Україні. Проведено аналіз міжнародного-правового регулювання туристичної діяльності. Розглянуті можливість використання світового досвіду у вирішенні актуальних питань міжнародно-правового регулювання туристичної діяльності.

Ключові слова: міжнародно-правове регулювання, туристична діяльність, світовий досвід, нормативно-правова база, розвиток туристичної сфери.

ANNOTATION

Tatarko DR Current issues of international legal regulation of tourism: 100 pp., 4 figures, 4 tables, 60 sources of literature.

Thesis for the first sensory level "Bachelor of Tourism". - Dnipro University for the Humanities, Dnipro, 2022.

The essence of international legal regulation of tourist activity in Ukraine is investigated. The analysis of the international legal regulation of tourist activity is carried out. The possibility of using world experience in solving topical issues of international legal regulation of tourism is considered.

Key words: international legal regulation, tourist activity, world experience, normative-legal base, development of tourist sphere.

АННОТАЦИЯ

Татарко Д.Р. Актуальные вопросы международно-правового регулирования туристической деятельности: 100 с., 4 рис., 4 табл., 60 источники литературы.

Дипломная работа на получение первого уровня «бакалавр по туризму». – Днепропетровский гуманитарный университет, Днепр, 2022.

Исследована сущность международно-правового регулирования туристической деятельности в Украине. Проведен анализ международно-правового регулирования туристической деятельности. Рассмотрены возможность использования мирового опыта в решении актуальных вопросов международно-правового регулирования деятельности.

Ключевые слова: международно-правовое регулирование, туристическая деятельность, мировой опыт, нормативно-правовая база, развитие туристической сферы.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. СУТНІСТЬ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	9
1.1. Поняття міжнародно-правового регулювання туристичної діяльності.....	9
1.2. Державне регулювання туристичної діяльності в Україні.....	12
1.3. Особливості нормативно-правового регулювання міжнародних туристичних зв'язків України	21
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОГО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	27
2.1. Особливості Європейського туристичного законодавства	27
2.2. Тенденції розвитку міжнародного туризму	36
2.3. Шляхи розробки та реалізації орієнтованої на майбутнє політики, стратегій та планів у галузі туризму	44
РОЗДІЛ 3. ВИКОРИСТАННЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ У ВИРІШЕННІ АКТУАЛЬНИХ ПИТАНЬ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	54
3.1. Досвід провідних країн світу щодо формування державної політики і сприяння розвитку галузі туризму України	51
3.2. Актуальні напрями розвитку законодавчої бази туристичної діяльності	63
3.3. Сучасний стан процесу євроінтеграції туристичної галузі України.....	74
ВИСНОВКИ.....	80
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	94

ВСТУП

Важливим інструментом регулювання розвитку міжнародного туризму є нормативно-правова база. Відповідність українського законодавчого регулювання міжнародним стандартам визначатиме ефективність розвитку туристичного ринку України та рівень його інтегрованості у систему міжнародних економічних відносин.

Важливо відмітити, що імплементація принципів міжнародного права та використання сучасного інституційного інструментарію впливає на рівень використання туристично-рекреаційного потенціалу кожної держави. Саме тому необхідно дослідити рівень уніфікації українського законодавства міжнародним вимогам у сфері регулювання міжнародних туристичних відносин.

Сукупність принципів і норм, що регулюють діяльність держав у галузі туризму та міжнародних подорожей з метою задоволення великого кола культурних та духовних потреб людини, складає інститут міжнародного туристського права.

Правову основу міжнародного співробітництва в галузі туризму становлять міжнародні договори України, укладені відповідно до закону «Про міжнародні договори України». Наша країна бере участь у діяльності міжнародних туристичних організацій відповідно до міжнародно-правових зобов'язань та статутних документів відповідних організацій.

Нормативно-правове регулювання виступає окремим інструментом у регулюванні розвитку туристично-рекреаційної сфери міжнародного туризму. Важливу роль даного інституту можна виокремити у дослідженнях таких вчених, як Гука Н.А., Григор'євої Т.В., Дудко В.Б., Коваль П.Ф., Пархоменка О.Г., Серьогіна П.Ю. Михайловського М.О. та ін. Нажаль, відсутнє комплексне дослідження системи взаємовідносин у сфері нормативно-правового регулювання міжнародних туристичних зв'язків. Сучасні умови показують високий рівень розвитку інтенсивності

міжнародного туристичного ринку. Держави, які чітко врегулювали особливості надання послуг, відповідність їх міжнародним стандартам швидко займають відповідну нішу у міжнародних економічних відносинах. Визначенні відповідних елементів для України набувають виключного значення та обумовлюють актуальність та своєчасність відповідних досліджень.

Основними цілями дипломної роботи є узагальнення чинної нормативної бази та встановлення відповідності національного законодавства України міжнародним стандартам.

Завданнями дипломної роботи є: визначити поняття міжнародно-правового регулювання туристичної діяльності; проаналізувати державне регулювання туристичної діяльності в Україні; визначити особливості нормативно-правового регулювання міжнародних туристичних зв'язків України; дослідити особливості європейського туристичного законодавства; проаналізувати тенденції розвитку міжнародного туризму; узагальнити шляхи розробки та реалізації орієнтованої на майбутнє політики, стратегій та планів у галузі туризму; вивчити досвід провідних країн світу щодо формування державної політики і сприяння розвитку галузі туризму України; визначити актуальні напрями розвитку законодавчої бази туристичної діяльності; проаналізувати сучасний стан процесу євроінтеграції туристичної галузі України.

Метою дипломної роботи є визначення актуальних питань міжнародно-правового регулювання туристичної діяльності.

Об'єктом дослідження є міжнародно-правове регулювання туристичної діяльності.

Предметом дослідження є особливості міжнародно-правового регулювання туристичної діяльності.

Методами дослідження є теоретичні положення та роботи вітчизняних та світових вчених в туристичній області, загальнонаукові принципи проведення комплексних досліджень. В робочому процесі

використовувалися такі методи: метод групування та статистичного аналізу – при оцінюванні та аналізі тенденції розвитку міжнародного туризму, метод порівняння та графічний метод – формування державної політики і сприяння розвитку галузі туризму України.

Наукова новизна бакалаврської роботи полягає в: узагальненні теоретичні та прикладні аспекти особливостей нормативно-правового регулювання міжнародних туристичних зв'язків України, з врахуванням сучасних наукових джерел; зроблено оцінювання факторів, які допомагають визначити тенденції розвитку міжнародного туризму в Україні на теперішній час; запропоновано рекомендації та шляхи вдосконалення щодо формування державної політики і сприяння розвитку галузі туризму України;

Практичне застосування одержаних результатів. Розроблені в бакалаврській роботі науково-методичні положення та рекомендації є підставою для роботи керівників та менеджерів туристичних, готельних та ресторанних підприємств щодо забезпечення зростання туристичних потоків в Україні.

ВИСНОВКИ

За результатами дипломної роботи можна зробити наступні висновки:

1. 1. Основною метою законодавства про туризм є створення нормативно-правової бази для використання, розвитку та контролю туристичної діяльності, що підтримується Всесвітньою туристською організацією ООН (ЮНВТО). Наявність законодавства сприятиме збереженню культурних традицій, а також збереженню природних ресурсів, окрім інших соціальних, політичних та економічних переваг.

Ціль туристичного законодавства полягає у просуванні правових принципів, таких як публічне право, делікатне право, трастове право, трудове та договірне право, практика туризму та гостинності, антимонопольні обмеження, дотримання нормативних та відомчих вимог, а також знання конкретних міжнародних угод та договорів, що включено до міжнародного туристичного права, щоб забезпечити всеосяжний набір правил для індустрії туризму.

Звід законів, що стосуються сфери громадського харчування, подорожей та готельного бізнесу, відомий як закон про гостинність. Тобто це зведення законів, яке регулює специфіку готелів, ресторанів, барів, спалонів, заміських клубів, організаторів зустрічей та конференцій та інших підприємств. Закон про гостинність охоплює більше одного аспекту права. Він охоплює широкий спектр областей практики, включаючи договірне, антимонопольне, делікатне право та інші.

2. Закон України «Про туризм» є основоположним законодавчим актом, що визначає загальні правові, організаційні, виховні та соціально-економічні засади реалізації державної політики в галузі туризму, всебічно регламентує туристичну діяльність в Україні, створює умови для стимулювання ділової активності суб'єктів туристичного підприємництва, забезпечує оптимальний рівень державного регулювання процесу розвитку вітчизняного туризму.

Складовими середовища державного регулювання є: нормативно-правові акти; сприяння просуванню туристичного продукту на внутрішньому та світовому туристичних ринках; захист прав та інтересів туристів і забезпечення їх безпеки; ліцензування і стандартизація в туристичній індустрії; сертифікація туристичного продукту; правила в'їзду та виїзду туристів з урахуванням інтересів розвитку туризму; виділення прямих бюджетних асигнувань; створення сприятливих умов для інвестицій; податкове регулювання; митне регулювання; надання пільгових кредитів; встановлення митних та податкових пільг суб'єктам туристичної діяльності; кадрове забезпечення; розвиток наукових досліджень; забезпечення картографічною продукцією тощо.

Механізм державного регулювання туристичної галузі пронизує усі відносини у сфері державного регулювання і є сукупністю прийомів впливів, заснованих на використанні об'єктивних організаційних відносин між людьми та загально-організаційних принципів управління. Адміністративний механізм здійснюється організаційними, розпорядчими та економічними методами.

3. Міжнародний туризм як сфера світового ринку послуг є важливим об'єктом вивчення та дослідження. Сучасні тенденції характеризують виключну роль туризму щодо його впливу на основні макроекономічні показники багатьох країн світу, сприяння зростанню добробуту населення, формуванню інвестиційного потенціалу держав та його реалізації.

Для ефективної реалізації останнього, зокрема в Україні, потрібно забезпечити сталий розвиток туристичної галузі; зміцнити матеріальну базу туризму; підвищити якість та розширення асортименту туристичних послуг; поліпшити інформаційне та рекламне забезпечення; впровадити ефективну інноваційну діяльність та створити наукову базу туризму, а також здійснити гармонізацію законодавства та нормативно-правового регулювання із міжнародними угодами та конвенціями у даній сфері. Вирішення цих питань дасть змогу створити якісний національний туристичний продукт, здатний

максимально задовольнити потреби населення, забезпечити комплексний розвиток регіонів України, створити передумови для залучення іноземних інвестицій, сприяти ефективному туристичному обміну та зміцненню іміджу України на міжнародній арені

Аналізуючи особливості регулювання нормативно-правових відносин у сфері міжнародного туризму, можна виокремити три напрями до узгодження національних законодавств з міжнародними угодами, а саме: зближення законодавства, його уніфікація та гармонізація.

Зближення законодавства ґрунтується на нормативних актах, які визначають загальні правила, програми, напрями та етапи, що характерні для регулювання міжнародних туристичних зв'язків.

Уніфікація як підхід у регулювання відносин передбачає розробку законодавства, яке тотожне актам інших країн.

Гармонізація полягає у впровадженні правових принципів у реалізації концепції розвитку міжнародних туристичних зв'язків України.

Беручи за основу чинні принципи нормативного забезпечення, ми можемо констатувати, що на сучасному етапі відбувається постійне розширення об'єктної сфери міжнародно-правового регулювання туристичних відносин за рахунок питань, що раніше відносились до внутрішньої компетенції держав. Унаслідок цього ускладнюється структура системи міжнародного права, зростає значення кодифікації та уніфікації права, збільшується питома вага уніфікованих матеріально-правових норм у національному законодавстві держав світу.

Аналізуючи рівень нормативно-правового забезпечення регулювання міжнародних туристичних зв'язків України, ми можемо виокремити такі структурні елементи: міжнародні акти, ратифіковані Україною; Закони України, що належать до даної галузі; Укази Президента, Акти Кабінету Міністрів України, Накази Міністерства економічного розвитку та торгівлі, галузеві стандарти та інші нормативно-правові акти, зокрема: Спільний наказ Державної туристичної адміністрації України та Державного комітету

статистики України від 12.11.2003 № 142/394 «Про затвердження Методики розрахунку обсягів туристичної діяльності», Наказ Державної Туристичної Адміністрації України від 16.03.2004 р. №19 «Про затвердження Правил користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг», Наказ Міністерства освіти і науки України від 14.06.2004 № 1124 «Про затвердження складових галузевих стандартів вищої освіти з напрямку 0504 «Туризм», Наказ Державної туристичної адміністрації України від 24.09.2004 № 83 «Про затвердження Положення про порядок видачі дозволів на право здійснення туристичного супроводу фахівцям туристичного супроводу», Наказ Міністерства освіти і науки України від 02.10.2014 № 1124 «Про затвердження нормативно-правових актів, які регламентують порядок організації туристсько-краєзнавчої роботи», Наказ Державної Туристичної Адміністрації України від 06.06.2005 р. № 50 «Про затвердження порядку оформлення ваучера на надання туристичних послуг та його використання», Наказ Міністерства Інфраструктури № 28 від 23.01.2012 р. «Про затвердження форми свідоцтва про встановлення категорії готелю», Наказ МНС України від 12.06.2012 № 891 «Про затвердження Порядку проведення пошуковорятувальних робіт на об'єктах туристичних відвідувань».

До глобальних міжнародних актів належать ратифіковані Україною Хартія туризму, Гаазька декларація Міжпарламентської конференції з туризму та Глобальний етичний кодекс туризму. Ці документи мають всепланетарне значення і поширюються на розвиток та регулювання внутрішнього та міжнародного туризму усьх країн. До міжнародних актів також належать Угоди про співробітництво в галузі туризму між Кабінетом Міністрів України та Урядами інших країн. На сьогодні підписано понад 50 таких угод.

Окрему сферу становлять галузеві стандарти.

4. Серед законодавчих актів, які створює ЄС, найважливішими є положення, директиви та рішення. Вони прямо чи опосередковано торкаються країн ЄС та підприємств у цих країнах.

Нижче наведено деякі директиви, які мають більший вплив або вплив на регулювання індустрії туризму у різних країнах ЄС.

1. Директива 2006/123/ЄС Європейського парламенту та Ради від 12 грудня 2006 р. про послуги на внутрішньому ринку.

2. Директива 2011/24/ЄС Європейського парламенту та Ради від 9 березня 2011 р. про застосування прав пацієнтів у транскордонній медичній допомозі.

3. Директива 2011/83/ЄС Європейського парламенту та Ради від 25 жовтня 2011 р. про права споживачів.

4. Директива 2005/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 11 травня 2011 р. щодо несумлінної комерційної практики щодо бізнесу до споживача на внутрішньому ринку.

5. Права авіапасажирів, пасажирів залізничного транспорту, пасажирів автобусів, пасажирів корабля.

6. Регламент (ЄС) № 66/2010 про екомаркування ЄС.

Вплив європейського законодавства на туризм може розглядатись за допомогою законодавчих актів, договорів, нормативних документів та інших корегуючих документів.

5. Стійкий розвиток туризму та цифрова трансформація сектора є ключовими проблемами, що стоять перед політиками. З цих та інших питань особи, відповідальні за розробку політики, визнають необхідність скоординованих дій уряду та тісної співпраці з приватним сектором. Залишається практичне завдання – забезпечити відповідність розвитку місцевих туристичних напрямків політиці, встановленій на національному рівні.

Глобальний туризм неухильно розширювався протягом понад шість десятиліть. Завдяки сильному глобальному економічному зростанню та

новим обсягам виїзних ринків, особливо з Азіатсько-Тихоокеанського регіону, у 2018 році кількість міжнародних туристів у всьому світі зростає до більш ніж 1,4 мільярда людей, що на 5,6% більше, ніж у 2017 році. У цьому зростанні кількості міжнародних туристів випереджає довгострокове зростання. прогнозується, що поріг 1,8 млрд., ймовірно, буде перевищено ще до 2030 року.

Попередні дані показують, що у 2019 році у всьому світі було зареєстровано близько 1,5 мільярда міжнародних туристичних прибутків, що на 3,8% більше, ніж минулого року. Це був десятий рік поспіль сталого зростання, але більш стримана тенденція зростання у 2019 році відображає ослаблення економічного зростання, побоювання з приводу міжнародної торгівлі та зниження довіри споживачів. Франція, Іспанія, США, Китай та Італія залишаються у п'ятірці найбільших туристичних напрямків світу, на які у 2018 році припало понад чверть (27%) усіх прибутків з усього світу. Китай, США, Німеччина, Великобританія та Франція залишаються лідерами з витрат щодо виїзного туризму, на нього припадає 43% світових витрат на туризм (UNWTO, 2020).

На країни ОЕСР припадало 61,1% світових доходів від поїздок (експорт) та 50,5% світових витрат на поїздки (імпорт) у 2018 році, як і у 2017 році. Двадцять три країни ОЕСР зафіксували позитивний баланс поїздок у 2018 році.

Експорт туризму має важливе економічне значення, оскільки він прямо чи опосередковано створює додану вартість економіки. Аналіз туризму з точки зору торгівлі доданою вартістю показує, що витрати на туризм (з використанням витрат нерезидентів як непрямий показник) мають більший вплив на внутрішню економіку, ніж загальний експорт, і мають значний вплив на видобувні галузі та в інших країнах. Інакше кажучи, з 89 центів внутрішньої доданої вартості, створюваної кожним долларом США експорту туризму, 56 центів створюється безпосередньо, а 34 центи посідає опосередкований вплив. Або на кожний 1 доллар США доданої вартості,

безпосередньо створеної експортом туризму, ще 61 цент доданої вартості створюється побічно у видобувних галузях. У середньому на внутрішній та в'їзний туризм припадає 75% та 25% споживання внутрішнього туризму відповідно. У сукупності пасажирський транспорт (21%), проживання (19%), продукти харчування та напої (16%) становлять понад половину загального споживання.

У той час як зростання туризму, за прогнозами, продовжуватиметься, демографічні зміни, покращення зв'язку, технологічні інновації та зростаюче визнання необхідності зробити це зростання більш стійким та інклюзивним, ймовірно, до 2040 року кардинально змінять вигляд туризму, надавши цілу низку можливостей та можливі проблеми. для дестинацій.

6. Реалізація довгострокової політики, стратегій та планів є невід'ємною частиною досягнення зростання туризму, що є як стійким, так і інклюзивним. Країнам необхідно мати чітке стратегічне бачення з чітко сформульованими цілями та застосовувати комплексний підхід, що поєднує основні зацікавлені сторони.

Стратегії туризму зазвичай охоплюють п'ятирічний чи десятирічний період. Майже половина країн у цьому звіті прийняла п'ятирічний період, а ще третина вибрала десятирічний період, включаючи Чилі, Фінляндію, Угорщину, Японію, Нідерланди, Португалію, Іспанію, Швецію та Сполучені Штати. Загальні порушені теми включають цифровізацію, конкурентоспроможність, маркетинг, якість, навички та стійкість. Інші питання, що набувають все більшого значення, включають регіональний розвиток, продовження сезону, участь суспільства та спільноти, інвестиції та доступність.

Такі стратегії є ключовим інструментом ефективної координації політики, забезпечуючи загальне бачення розвитку у країні. Відповідні плани дій, що стосуються короткострокових пріоритетів та часто визначальні дії на період від двох до трьох років, необхідні для підтримки реалізації та забезпечення необхідної гнучкості для реагування на можливості та виклики

у міру їх виникнення. Канада, наприклад, розробила комплексну довгострокову федеральну стратегію, щоб забезпечити стабільну платформу для стійкого та інклюзивного зростання, забезпечуючи при цьому регулярний моніторинг та можливість адаптації з часом у відповідь на реалії, що змінюються. Нова довгострокова стратегія Швеції розрахована до 2030 року і заснована на проекті «Відвідайте майбутнє», в рамках якого політики працюють з промисловістю над вивченням того, як економічні та соціальні зміни впливають на розвиток туризму, та визначають інноваційні заходи бізнесу у відповідь. Через динаміку такого швидкого розвитку сектори уряду також звертаються до більш конкретних способів відстеження тенденцій, щоб підтримати розробку більш гнучкої, надійної та далекоглядної політики. У Німеччині, наприклад, створено центр передового досвіду вивчення довгострокових сценаріїв і розвитку туризму.

Подібні підходи також спостерігаються в Австрії, Фінляндії, Польщі, Словенії, Швеції та Великій Британії.

Потенціал туризму як рушійної сили сталого розвитку, заснований на широкій участі зацікавлених сторін та принципах сталого розвитку, визнаний у Політичній заяві ОЕСР 2017 року про політику в галузі туризму для сталого та інклюзивного зростання. Уряди повинні відігравати важливу роль у забезпеченні керівництва та підтримки, але також все більше визнається, що це має здійснюватися комплексно, на основі розумної політики, ефективного управління та структур, що включають приватний сектор та численні агенції та органи, всіх рівнів, чия діяльність може вплинути на ефективність та вплив туризму.

На міжнародному рівні ініціатива ЮНВТО щодо вимірювання стійкості туризму спрямована на розробку міжнародної статистичної основи для вимірювання ролі туризму у сталому розвитку, включаючи економічні, екологічні та соціальні аспекти. Європейська система індикаторів туризму (ETIS) для сталого управління DESTИНАЦІЯМИ була розроблена, щоб бути:

1) інструментом управління, який підтримує дестинації, які хочуть використовувати стійкий підхід до управління дестинаціями;

2) система моніторингу для полегшення збору даних та детальної інформації та надання пунктів призначення можливості відстежувати ефективність;

3) інформаційний інструмент, корисний для політиків, туристичних підприємств та інших заінтересованих сторін.

7. В Україні туристська індустрія поки ще не досягла високого рівня розвитку, немає необхідної інформаційного середовища, демографічних, економічних, соціальних та інших відомостей, необхідних для вироблення стратегічних підходів до туристської діяльності. Але тим не менш український ринок туризму є дуже динамічним, і компанії потребують прикладів зарубіжного досвіду маркетингу і логістики в цій сфері. Тому можна говорити про актуальність теми з точки зору можливостей застосування зарубіжного досвіду в українській практиці, що може сприяти більш швидкої інтеграції туристичної галузі в світову туристичну сферу.

У багатьох країнах світу на туризм припадає від 20% до 50% валового національного продукту. Туризм має вагомий вплив на суміжні та важливі, з точки зору економіки, галузі, а саме: транспорт і зв'язок, будівництво, сільське господарство, виробництво товарів народного споживання тощо.

Але, існують чинники, які стримують розвиток туризму або негативно впливають на його розвиток. За результатами соціологічного опитування, проведеного Німецьким Інститутом Вивчення Вільного Часу в державах Європейського Союзу, найбільше подорожуючих хвилюють наступні проблеми: війна, неспокій, політична нестабільність (74%); екологічні проблеми (57%); хвороби та епідемії (55%); природні катаклізми та катастрофи (49%); злочинність (44%)».

Щодо ролі держави в провідних країнах світу в організації туристичної діяльності, то можна констатувати про існування чотирьох моделей щодо державної участі та контролю. Одним із способів розвитку туристичної

індустрії провідних країн світу слід вважати механізм державно-приватного партнерства (ДПП), суть якого полягає у фінансуванні державою окремих проектів галузей економіки. По відношенню до інших механізмів фінансування державно-приватне партнерство ґрунтується на різних цілях партнерів [13, с. 69]. Держава зацікавлена в зростанні показників розвитку, а приватний бізнес – збільшення прибутку. Тому, як держава так і приватний бізнес зацікавлені в успішному здійсненні спільних проектів. Особливе значення ДПП має і для розвитку регіонів. ДПП – це можливість створення представництв на різних рівнях управління, що, в свою чергу, дає більше можливостей для розвитку туристичної галузі країни.

8. Криза COVID-19 виявила відсутність міжнародно-правової бази для надання допомоги міжнародним туристам у надзвичайних ситуаціях та відсутність одноманітності на міжнародному рівні щодо захисту прав споживачів туризму.

З метою підтримки відновлення сектора туризму ІСРТ було створено з метою відновлення довіри туристів шляхом розробки та гармонізації мінімальних міжнародних стандартів та надання достатніх гарантій для захисту міжнародних туристів у світі після COVID-19.

Як фундаментальна основа для відновлення туризму в епоху після COVID-19 Міжнародний кодекс захисту туристів (МКЗТ) містить набір мінімальних міжнародних стандартів для захисту туристів у надзвичайних ситуаціях та споживчих прав туристів.

Він складається з п'яти розділів, які стосуються питань (I) визначень та пояснень; (II) допомоги міжнародним туристам у надзвичайних ситуаціях; (III) захисту туристів у договорах; (IV) міжнародного врегулювання суперечок у сфері подорожей та туризму за допомогою альтернативних засобів вирішення спорів; та (V) механізмів приєднання до Міжнародного кодексу захисту туристів та застосування його рекомендацій та містять рекомендації щодо цих питанням.

За допомогою гармонізації на міжнародному рівні мінімальних стандартів захисту туристів у надзвичайних ситуаціях та захисту прав споживачів туристів МКЗТ прагне відновити довіру споживачів та підвищити привабливість сфери подорожей з метою формування у туристів/мандрівників почуття захищеності та з метою вдосконалення договірних відносин між постачальниками та одержувачами різних туристичних послуг.

Розвиток туристичної пропозиції є одним із найважливіших стратегічних пріоритетів для країн. Очевидно, що в основі успішного туристичного сектора лежить високоякісний і різноманітний туристичний продукт, що відображає ландшафт, спадщину та інші активи країни, а також під впливом вимог споживачів. Розвиток туристичного продукту та диверсифікація туристичної пропозиції – це інструмент, що сприяє економічному зростанню, підтримці регіонального розвитку, продовженню сезону та виходу на нові ринки. В основі успішного розвитку туристичного продукту лежить низка принципів:

Комплексний підхід, який включає інвестиції в підтримку транспортної інфраструктури та туристичних послуг, а також специфічний продукт напряму.

Довгострокові програми зі стратегічними цілями та рядом пріоритетів, які можуть змінюватися з часом, є більш ефективними, ніж короткострокові проектні ініціативи. Сильні субнаціональні партнерства є важливими для координації та реалізації.

9. Серйозною проблемою розвитку туризму в Україні є суспільний адміністративний сектор, який потребує покращення.

Відповідно до Глави 16, Розділу V Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, туристичне співробітництво здійснюється з метою підвищення конкурентоспроможності туристичної галузі.

Туристична співпраця ґрунтується на трьох основних принципах:

- повага до самобутності та інтересів місцевих спільнот, особливо у сільській місцевості;
- важливість культурної спадщини;
- сувора взаємодія між туризмом та охороною навколишнього середовища;

Співпраця у сфері туризму спрямована на такі напрямки:

- обмін інформацією та передовим досвідом тощо;
- стратегічне партнерство державних, приватних та суспільних інтересів з метою забезпечення сталого розвитку туризму;
- просування та розвиток туристичних продуктів та ринків, інфраструктури, людських ресурсів та інституційних структур;
- розробка та реалізація ефективних політик та стратегій, включаючи відповідні правові, адміністративні та фінансові аспекти;
- підготовка фахівців з туризму; підвищення потенціалу у сфері туризму з метою підвищення стандартів якості туристичного обслуговування;
- розвиток та просування туризму на базі місцевих спільнот.
- 29 квітня 2021 року Верховна Рада України ухвалила законопроект № 4162 про внесення змін до Закону України «Про туризм». За відповідне рішення під час пленарного засідання Верховної Ради України проголосували 261 народний депутат. У новій редакції Закону реалізовані положення Директиви 90/314/ЄЕС від 13 червня 1990 року.

- Документом визначено внутрішній та в'їзний туризм пріоритетними напрямками. Також передбачено створення Єдиного туристичного реєстру (ЄТР) як інструменту для ефективної комунікації з суб'єктами туристичної діяльності та запровадження комплексної статистики.

- За даними Державного агентства розвитку туризму, вагому увагу в законі приділено безпеці та захисту туриста. Це такі кроки, як впровадження обов'язкового страхування від неповернення (компенсація

витрат, пов'язаних з проживанням та поверненням в Україну туриста, який перебуває поза межами країни), актуалізація вимог до безпеки закладів розміщення та створення типового договору між туроператорами і туристом. Також передбачена можливість фінансування відповідних програм на місцевому рівні, зокрема через створення цільових туристичних фондів.

03.02.2022 року на своїй прес-конференції оголосило плани на 2022 рік. ДАРТ України ініціювало аудит туристичної сфери. Йдеться про оцінку всієї системи туризму країни. Протягом останніх 30 років ніхто не складав повного переліку туристичних атракцій України та не аналізував проблематики кожної з них окремо та в комплексі з іншими.

Ще одна мета ДАРТ на 2022 рік – спонукати українців частіше подорожувати власною країною, а також збільшити кількість іноземних туристів.

Команда ДАРТ проаналізувала всі регіони і визначила з-поміж них пріоритетні. Згідно з дослідженнями, проведеними у 2021 році, найбільший потенціал у цьому плані мають південні, західні області та центральна частина країни.

Щоб туристам було комфортно подорожувати, держава активно інвестує в розвиток інфраструктури. В планах на 2022 рік:

- Укрзалізниця запустить 10 нових поїздів Інтерсіті+ та побудує 500 нових спальних вагонів;
- національний авіаперевізник Ukrainian National Airlines здійснить перший рейс;
- модернізують 8 аеропортів і ще 2 збудують;
- в рамках проекту «Велике будівництво» у 2022-2024 роках планують відремонтувати 15 000 км доріг та 810 мостів.

Окрему увагу в ДАРТ планують приділити культурним та природним пам'яткам. Так у 2022 році в рамках програми «Велика реставрація», яка передбачає ремонт пам'яток культурної спадщини (зокрема замків, фортець,

палаців та паркових комплексів), планують реалізувати 100 нових проектів і витратити на це 3 млрд грн.

Відновлюватимуть і деякі національні парки. Там з'явиться інфраструктура для туристів: території для кемпінгів, паркомісця, облаштовані туристичні маршрути. Передусім зміни торкнуться НПП «Святі Гори» в Донецькій області, НПП «Подільські Товтри» у Хмельницькій області, НПП «Карпатський» на території Івано-Франківської області, Карпатський біосферний заповідник у Закарпатській області, НПП «Голосіївський» у Києві.

Нажаль, повномасштабне воєнне вторгнення Росії в Україну 24.02.2022 року не дало втілити ці плани у життя.

Голова Державного агентства з розвитку туризму (ДАРТ) Мар'яна Олесків повідомляє, що ДАРТ стане членом Європейської туристичної комісії (ЕТС - European Travel Commission). 19 травня 2022 року Європейська туристична комісія офіційно запросила ДАРТ приєднатись до організації.

Основна місія ЄТК – представляти інтереси національних туристичних органів Європи, просувати європейські країни як туристичної дестинації у всьому світі, надавати унікальну експертизу своїм членам та стійку базу для стратегічної співпраці та обміну досвідом. Рішення про компліментарне членство в ЄТК для України надасть змогу ДАРТ користуватися всіма ресурсами цієї організації і залучати інвестицій і фонди у побудову туристичних локацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

РОЗДІЛ 1

БІБЛОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. В'їзний туризм. Авторський колектив: Коваль П.Ф., Алешугіна Н.О., Андреева Г.П., Зеленська О.О., Григор'єва Т.В., Пархоменко О.Г., Дудко В.Б., Михайловський М.О., Бондар С.І. Навчальний посібник: Ніжин, Видавництво Лук'яненко В.В., 2010. – 304 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/books_ukr/vt2-4.htm.
2. Войтович С.Я. Значення та тенденції становлення сфери послуг в Україні / С.Я. Войтович, Т.І. Данидюк // Економічні науки. Серія «Економіка та менеджмент»: Збірник наукових праць. Луцький національний технічний університет. – Випуск 10(38). – Луцьк, 2013. – С. 27-32.
3. Гук Н.А. Інструменти регулювання міжнародного туризму в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/guk1.htm.
4. Лютак О.М. Економіко-математичне моделювання розвитку туристично-рекреаційної сфери транскордонного регіону / О.М. Лютак, Л.В. Савош, О.Я. Кравчук // Актуальні проблеми економіки. – 2013. – № 11(149). – С. 230-239.
5. Міністерство економічного розвитку та торгівлі / Діяльність / Туризм / Нормативна база. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://me.gov.ua/Documents/MoreDetails?lang=uk-UA&id=feb2bb4d-5f14-404c-9a0d-a233b1e15229&title=Normativna Baza](http://me.gov.ua/Documents/MoreDetails?lang=uk-UA&id=feb2bb4d-5f14-404c-9a0d-a233b1e15229&title=Normativna%20Baza).
6. Серьогін П.Ю. Правове регулювання міжнародних туристичних відносин / П.Ю. Серьогін. Автореф. на здобут. ступен. к.ю.н. ... за спец 12.00.03 – цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право. – К.: КНУ ім. Шевченка, 2002. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/aref_tourism/serogin.htm.

7. Барчукова Н.С. Международное сотрудничество государств в области туризма / Н. С. Барчукова. – М. : Междунар. отношения, 1986. – 174 с.
8. Борисов К.Г. Международный туризм и право: Учебное пособие / К.Г. Борисов. – М. : Изд-во «НИМП», 1999. – 352 с.
9. Вихристенко Б.І. Практико-правові аспекти діяльності громадських туристичних організацій України / Б.І. Вихристенко, Н.А. Опанасюк // Бюлетень Міністерства юстиції України. – К., 2007. – № 5. – С. 99–110.
10. Вихристенко Б.І. Цивільно-правові проблеми у діяльності туристичних підприємств: порівняльно-правовий аналіз / Б.І. Вихристенко, Н.А. Опанасюк // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2007. – № 8. – С. 76–94.
11. Кіріяджи В.В. Правове регулювання галузей турбизнесу: учбов. посібник / В.В. Кіріяджи. – Донецьк: ДІТБ, 2001. – 339 с. 6. Кубах А.І. Правове регулювання туристської діяльності : Навчальний посібник / А.І. Кубах, Т.А. Коляда, О.В. Харитонов. – Х. : ХНАМГ, 2010. – 282 с.
12. Маринин М.М. Туристские формальности и безопасность в туризме / М.М. Маринин. – М. : Финансы и статистика, 2002. – 144 с.
13. Мельник А.Ф. К вопросу формирования механизма управления развитием туризма на Украине / А.Ф. Мельник, Е.В. Якубова // Организация и регулирование экономики. – Вып. 107. – К. : Либідь, 1992. – С. 105–116.
14. Осипова О.Я. Транспортное обслуживание туристов: учебное пособие / О.Я. Осипова. – М. : Издательский центр «Академия», 2004. – 368 с.
15. Правове регулювання туристичної діяльності в Україні : Збірник нормативно-правових актів / під заг. ред. проф. В.К. Федорченка; Київ. ун-т туризму, економіки і права. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – 640 с.
16. Ткаченко Т.І. Управління якістю готельних послуг: монографія / Т.І. Ткаченко, С.В. Мельник, М.В. Новак. – К. : КНТЕУ, 2006. – 234 с.

17. Туризм и гостиничное хозяйство / под ред. проф. д.э.н. А.Д. Чудновского. – М. : Издательство ЭКМОС, 2000. – 400 с
18. Бобкова А.Г. Правовое обеспечение рекреационной деятельности / НАН Украины. Институт экономико-правовых исследований, Донецкий гос. ун-т. – Донецк : Юго-Восток, 2000. – 308 с.
19. Быковская А. Некоторые комментарии к Генеральному соглашению по торговле услугами // Маркетинг. – 1998. – № 3. – С. 82–104.
20. Гончарук Ю.С. Стратегічні напрями міжнародного співробітництва України у сфері туризму [Електронний ресурс] / Ю.С. Гончарук, О.В. Пирог // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. Збірник наукових праць. – Івано-Франківськ, 2009. – Вип. 5, том 2. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_gum/aprer/2009_5_2/03.pdf. – назва з екрана.
21. Грабовський Ю.А. Спортивний туризм: навчальний посібник / Ю.А. Грабовський, О.В. Скалій, Т.В. Скалій. – Тернопіль : Навчальна книга. – Богдан, 2009. – 304 с. 169
22. Гуляев В.Г. Туристские перевозки (документы, правила, формуляры, технологии). – М. : Финансы и статистика, 1998. – 368 с.
23. Данканич Т.П. Організаційно-правові аспекти здійснення туристичної діяльності / Т.П. Данканич // Збірник наукових праць Кіровоградського національного технічного університету. Економічна науки. – 2009. – № 16 (Ч. 1). – С. 236–242.
24. ЄС підтримує розвиток туризму в Україні [Електронний ресурс] // Новини співпраці з ЄС. Бюлетень Представництва Європейської Комісії в Україні. – 2009. – № 30 (5 червня). – С. 1. – Режим доступу: http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/documents/eucooperationnews/30_eucooperationnews_uk.pdf. – назва з екрана.
25. https://ec.europa.eu/growth/sectors/tourism/business-portal/understanding-legislation/european-tourism-legislation_en

26. Зорин И.В. Энциклопедия туризма : справочник / И.В. Зорин, В.А. Квартальное. – М. : Финансы и статистика, 2003. – 368 с.
27. Конституційне право України : підручник для студ. вузів / за ред. Ю.М. Тодики, В.С. Журавського. – К. : Ін Юре, 2002. – 544 с.
28. Крылова Г.Д. Основы стандартизации, сертификации и метрологии: учеб. для вузов / Г.Д. Крылова. – М. : Аудит: ЮНИТИ, 1998. – 479 с.
29. Міщенко А.Г. Міжнародне співробітництво в сфері туризму / А.Г. Міщенко // Вісник МНТУ. – Серія Економіка – № 2(5). – С. 152–156.
30. Опанасюк Н.А. Право Європейського Союзу і національне туристичне законодавство // Український часопис міжнародного права: науково-практичний журнал. – К., 2002. – № 4. – С. 33–
31. 101. Опанасюк Н.А. Правове регулювання туристичної галузі в Україні: його стан та необхідність вдосконалення // Вісник ДІТБ: щорічний науковий журнал. Випуск 6. – Донецьк : Донецький інститут туристичного бізнесу, 2002. – С. 57–61.
32. Опанасюк Н.А. Про проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» / Н.А. Опанасюк // Держава і право: Збірник наукових праць, Юридичні і політичні науки. – К. : Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2003. – Вип. 20. – С. 181–188.
33. Права і свободи людини і громадянина в Україні / В.Ф. Погорілко, В.В. Головченко, М.І. Сірий. – К., 1997. – 52 с.
34. Права людини: міжнародні договори ООН та Ради Європи / упоряд. В. Павлик, В. Тесленко; Комітет виборців України. – К. : Факт, 2001. – 151 с.
35. Проблеми географії та менеджменту туризму : моногр. / В.Г. Явкін, В.П. Руденко, О.Д. Король та ін. ; Чернівецьк. нац. унт ім. Ю. Федьковича. – Чернівці : Рута, 2006. – 260 с.
36. Тенденції та політика ОЕСР у сфері туризму, 2020 р.
<https://www.oecd-ilibrary.org/sites/555d8101-en/index.html?itemId=/content/component/555d8101-en>

37. Скакун О.Ф. Теорія держави і права : підручник / пер. з рос. – Харків : Консум, 2001. – 656 с.
38. Таксанов А. Некоторые аспекты безопасности в туризме: методологический подход к безопасности в туризме / А. Таксанов // «Васко да Гама» – Менеджмент и маркетинг в туризме. – 2002. – № 3. – С. 15–21.
39. Чехович С.Б. Стан законодавчого забезпечення реалізації та захисту права на свободу пересування: Аналітична доповідь. – К. : Фонд «Правова ініціатива», 2003. – 99 с.
40. Шевченко Я.М. Туризм і право на туризм // Матеріали II-ої Міжнародної науково-практичної конференції «Туризм у XXI столітті: глобальні тенденції і регіональні особливості». – К. : Знання України, 2002. – 560 с.
41. Тенденції та політика ОЕСР у сфері туризму, 2020 р.
<https://www.oecd-ilibrary.org/sites/555d8101-en/index.html?itemId=/content/component/555d8101-en>
42. Юрченко Н.І. Досвід провідних країн світу щодо формування державної політики і сприяння розвитку галузі туризму України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Випуск 16, частина 2. 2017. С. 179-183.
43. Христофорова И.В. Маркетинг в туристской индустрии : учеб. пособие / под ред. И.В.Христофоровой. М.: Издательский центр «Академия». 2012. 208 с.
44. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. Навчальний посібник. URL: http://tourlib.net/books_ukr/kyfjak.htm.
45. Кравчук І. Державне регулювання розвитку туризму: зарубіжний досвід та перспективи впровадження. Вісник Львівського університету. Серія «Міжнародні відносини». 2008. Вип. 24. С. 134–141.
46. Папирян Г.А. Международные экономические отношения. Экономика туризма. Финансы и статистика. 2000. 208 с.

47. Бартошук О.В. Моделі розвитку індустрії туризму (зарубіжний досвід). Держава і регіони. Серія: Економіка та підприємництво. 2011. № 2. С. 62–68.

48. Герасименко В.Г. Управління національним туризмом у контексті міжнародного досвіду. Вісник ДІТБ. Серія: Економіка, організація і управління підприємствами (в туристичній сфері). 2008. № 12. С. 19–24. 7. Інтерфакс. URL: <http://www.interfax.ru/>.

49. Туристична політика зарубіжних країн : підручник / кол. авт. ; за ред. А.Ю. Парфіненка. Х.: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2015. 220 с. URL: http://karazinbook.univer.kharkov.ua/sites/default/files/book_texts/parfinenko.pdf.

50. Кочеткова А.А. Особливості державного управління туристичної галузі на прикладі США. Збірник матеріалів IV наук.практ. конференції студентів та молодих вчених «Сталий розвиток України: проблеми і перспективи». Кам'янецьПодільський: Медобори-2006, 2016. 230 с. С. 133–135. URL: http://tourlib.net/statti_ukr/kochetkova.htm.

51. Сайт офісу подорожей і туризму міністерства промисловості і аналізу США. URL: <http://travel.trade.gov>.

52. Гутник О.В. Особливості реалізації державної політики Польщі у сфері туризму. URL: http://tourlib.net/statti_ukr/gutnyk.htm.

53. World Tourism Organization UNWTO. 2017 International Tourism Results: the highest in seven years. URL: <http://media.unwto.org/press-release/2018-01-15/2017-international-tourism-results-highest-seven-years>.

54. Братюк В.П. Аналіз досвіду західних країн щодо формування державної політики сприяння розвитку туризму. Актуальні проблеми економіки. 2012. № 9(135). С. 63–71. URL: file:///C:/Users/Админ/Downloads/ape_2012_9_8.pdf.

55. Міжнародний кодекс захисту туристів. <https://www.unwto.org/international-code-for-the-protection-of-tourists>

56. Тенденції та політика ОЕСР у сфері туризму, 2020 р.
<https://www.oecd-ilibrary.org/sites/555d8101-en/index.html?itemId=/content/component/555d8101-en>

57. Основний зміст та коментарі України. Портал європейської інтеграції <https://eu-ua.kmu.gov.ua/en/tourism>

58. Принят Закон Украины «О внесении изменений в Закон Украины «О туризме» в части расширения круга субъектов, предоставляющих гостиничные услуги». Департамент информации Секретариата Верховной Рады Украины. Опубликовано 29 апреля 2021, 17:55
<https://www.rada.gov.ua/en/news/News/207810.html>

59. Верховна Рада в першому читанні ухвалила новий Закон “Про туризм”: що зміниться? Офіційний сайт ДАРТ.
<https://www.tourism.gov.ua/blog/verhovna-rada-v-pershomu-chitanni-uhvalila-noviy-zakon-pro-turizm-shcho-zminitsya>

60. У ДАРТ назвали напрямки розвитку внутрішнього туризму у 2022 році <https://lowcost.ua/tourism-in-ukraine-2022/>

Ім'я користувача:
Федосова Юлія

ID перевірки:
1011654550

Дата перевірки:
29.06.2022 01:31:21 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
29.06.2022 01:32:57 EEST

ID користувача:
100005559

Назва документа: **Диплом Татарко Дар_я Т-18**

Кількість сторінок: 95 Кількість слів: 21892 Кількість символів: 169369 Розмір файлу: 236.79 KB ID файлу: 1011520

37.6% Схожість

Найбільша схожість: 10.7% з Інтернет-джерелом (http://visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/16_2_2017ua/41.pdf)

31.9% Джерела з Інтернету	585	Сторінка 97
9.18% Джерела з Бібліотеки	142	Сторінка 103

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи	966
------------------	-----